

Ebben a segédanyagban egy elképzelt helyzetet szeretnénk bemutatni, felhasználva a videóknak megfogalmazott alapelveket, a kommunikációs lehetőségeket. Úgy látjuk, hogy félmeztelen, meztelen képek küldése egymásnak a diákok között és ezeknek az iskola térben nyilvánosságra hozása gyakori problémakör. Ezt próbálnánk meg most szemléltetni.

A szakmai tartalmat
a Yelon készítette.

SZAKMAI SEGÉDANYAG TANÁROKNAK

unicef minden gyerekért
MAGYARORSZÁG

Diák1: Láttátok a képet Annáról? Nagyon ciki, hogy néz már ki.

Diák2: Igen, szegény, jól megszívta. Nem is gondoltam róla, hogy belemegy ilyenekbe, nem lennék a helyében.

Diák3: Én sem, az biztos, de én tuti nem küldtem volna. Látszik rajta, hogy szeretetéhes, biztos ezért csinálta.

Diák4: Ugyan, te is küldtél volna képet magadról, ha Gábor kéri.

Diák3: Lehet, de én nem tettem, Anna viszont igen, és ezt most mindenki látja a csoportban. Hogy ő ilyen.

Biztos, hogy most minden fiú bepróbálkozik majd nála, mert látszik, hogy erre kapható.

Diák2: Olyan undok vagy, nem is tudod beleképzelni magad a helyzetébe.

Diák3: Minek tenném?

Diák1: Lehet, hogy jó lenne szólni az ofőnek, hogy mi történt.

Diák4: Pont neki? És mit fog majd csinálni?

Diák1: Azt nem tudom, de az biztos, hogy Annát ez nagyon meg fogja viselni, én be se jönnék a suliba egy ilyen után...

Diák2: Oké, végül is egy próbát megér, szólsz te neki? Ha már a te ötleted...

Diák1: Kösz szépen, mintha ez ilyen egyszerű lenne. Velem jön valaki?

Diák4: Na jó, megyek veled. Úgyis kíváncsi vagyok, hogy milyen fejet fog vágni, ha ezt meghallja....

Diák1: Tanárnő, van egy perce? Szeretnénk valamit mondani.

Tanár: Most épp rohanok, alig van pár percem a következő óra előtt. Miről lenne szó?

Diák1: Hát, pedig ez nem 1-2 perces sztori...

Tanár: Valami hosszabbról lenne szó? Történt valami az osztályban? *(A lányok arcát látva nem számít semmi jóra, reméli, hogy a következő órája után meg tudják beszélni.)*

Diák4: Igen, elég zűrös.

Tanár: Értem. Most órám lesz, de utána van egy hosszabb szünetem. Keressenek meg a tanáriban, és akkor meg tudjuk beszélni. *(Jól sejtette, kicsit bosszús is, de aggódik is.)*

Diák1, Diák4: Rendben, köszönjük.

Tanár: Miről lenne szó, mi történt? *(Érdeklődve várja a lányok mondandóját.)*

Diák1: Tudja, van egy csoportunk Viberen, amiben benne vagyunk páran. És hát felkerült egy nagyon ciki kép Annáról. Már mindenki látta, ő meg teljesen ki van bukva. Tudja, egy olyan meztelen kép.

Tanár: Értem. Szóval van ez a meztelen kép, amit mindenki látott már az osztályban. *(Összegzi, amit hallott, hogy lássák a lányok, hogy nem ítélik meg, várja a kimenetelt. És máris azon gondolkodik, hogy mit kell majd ezzel kapcsolatban intéznie, miközben érzékeli, hogy a lányok eléggé zavarban vannak a téma miatt.)*

Diák4: Höhöh... Igen.

Diák1: Na, ne röhögj már, ez komoly. Igen, van ez a kép, Gábor küldte, és most Anna teljesen ki van akadva. Mi nem tudjuk, hogy mit lehetne csinálni, de nagyon nyomasztó a légkör.

Tanár: Értem, és köszönöm, hogy elmesélték. Ez valóban komoly dolog. A 18 éven aluliakról meztelen kép birtoklása gyermekpornográfiának minősül, ami jogilag is büntetendő. Ez azt jelenti, hogy ha valakinél találnak egy gyerekről, vagyis 18 éven aluliról félmeztelen vagy meztelen képet, akkor azzal bajba kerülhet. Mert van egy olyan törvény, amivel próbálják megállítani, hogy kiskorúakat bántsanak, kihasználjanak, felhasználjanak szexuálisan. Ez akkor is problémát jelent, ha önszántából küldte el valaki, mert aki birtokolja ezt a képet, vagyis a telefonján tárolja, azzal megszegi a törvényt. Arról nem is beszélve, hogy valaki visszaélt a képpel, és megosztotta az egész csoporttal. Így már mindenkire tartozik az, ami eredetileg csak kettőjükre tartozott.

Mindenesetre felelős viselkedés maguktól, hogy szóltak nekem. Meg fogom beszélni ezt külön Gáborral és Annával. *(Ideges és szomorú egyszerre, hogy ez megtörténik az osztályában, de nem érzi magát eszköztelennek, és látja, hogy most az a legfontosabb, hogy elmagyarázza úgy a dolgokat a lányoknak, hogy megértsék, miért is olyan nagy probléma ez. Bízik abban, hogy ha ők megértik, akkor tovább tudják adni az osztályban, és nem csak felnőttektől fogják hallani a diákok.)*

Diák4: És velünk mi lesz, meg az osztállyal?

Tanár: Ez fontos, jó, hogy erre is rákérdez. Önök azzal tehetnék a legtöbbet, ha megkérdeznék Annától, hogy hogy van, és segítsék, ahogy tudják. *(Lényeges, hogy megdicsérjen minden kérdést, ezzel tudja még jobban bevonni őket, miközben próbál rávilágítani arra, hogy nagyon fontos segíteni azt, akivel a baj történt.)*

Diák4: Háát, könnyű ezt mondani...

Diák1: Igen, ez szerintem sem ilyen egyszerű.

Tanár: Sajnos most nem is egyszerű témáról beszélgetünk, hanem arról, hogy hogyan lehet valakinek a jogaival visszaélni, hogyan lehet valakit megbántani, nevetség tárgyává tenni, szégyenhelyzetbe hozni egy egész közösség előtt, aminek a része. Gondoljanak bele, hogy ez milyen érzés Annának, és hogyan éreznék magukat az ő helyében. Mi esne jól maguknak egy ilyen helyzetben? *(Kicsit türelmetlen is, de meg is érti, hogy egy osztályközösségben nem olyan egyszerű, nem könnyű kiállni a másik mellett. Mivel ez egy súlyos ügy, próbál minél több érzelmet is megnevezni, hogy segítse elképzelni nekik, hogy mit érezhet Anna.)*

Diák4: Persze, erről már beszéltünk. Én nem is kedvelem Annát, és minek is küldte el a képet? Számíthatott volna arra, hogy ez fog történni...

Tanár: Igen, valóban könnyű látni most, hogy már megtörtént. Értem, hogy nem kedveli Annát, de ha jól gondolom, bántani sem akarja, hiszen ide is eljött, hogy szóljon az ügyről. *(Próbálja kicsit elvonatkoztatni a történeteket a konkrét személytől, miközben azon is gondolkodik, hogy milyen sok vita, ellentét lehet az osztályban, és ez az ügy is teljesen megbolygatja majd a közösséget. Felírja gondolatban, hogy ezzel foglalkoznia kell majd a közeljövőben.)*

Diák4: Ez igaz.

Tanár: Azt látom, hogy átérzik és átlátják a helyzet súlyát. Beszélgettünk már korábban a bullyingról, online bántalmazásról. Most ez megtörténik velünk, és felelősségünk van azzal kapcsolatban, hogy a csoportban ez hogyan megy tovább. Önök is tehetnek valamit, én is tehetek valamit, nem kell tehetetlenül néznünk a dolgokat. Mit gondolnak erről? *(Az elvárást, hogy értsék meg a helyzetet, kicsit előrevetítve kimondja, bízva abban, hogy a megerősítés segíti a helyzetet. Korábbi órákra utalva emlékezteti őket, hogy nem teljesen ismeretlen a jelenlegi szituáció, és próbálja bemozgatni őket, hogy ne csak szemlélők legyenek ebben az ügyben, miközben megerősíti azt is, hogy ő is mellettük van, intézkedni fog.)*

Diák1: Igen, ez igaz, ez tetszik. Most egy kicsit könnyebb, hogy elmondtuk, és beszélgettünk róla.

Diák4: Igen, valóban.

Tanár: Jó, hogy elmesélték ezt, ezzel már nagyon sokat segítettek. Fogok beszélni az iskolában dolgozó szakemberekkel, és együtt kitaláljuk, hogy milyen lehetőségeink vannak. Fontos, hogy az ilyen dolgok kiderüljenek, és együtt tegyünk azért, hogy egy klassz osztályközösség legyenek. Jól van, most menjenek, én pedig megkeresem Annát és Gábort. *(A dicséret, hogy szóltak neki, megerősítheti ezt a viselkedést a jövőben is. Saját maga is biztosabb lesz a dolgában, ha bevon másokat is, akik már kezelték ilyen helyzeteket. Tudja, hogy számíthat kollégáira, és együtt kitalálnak valamit. Mindamellet, hogy el van kissé keseredve és fáradva, hogy megint meg kell oldani egy problémát, a gyerekeknek és saját magának is mondja, hogy mi a cél: a jó osztályközösség – így könnyebb nem csüggedni.)*

Diák1, Diák4: Köszönjük, viszlát!

Tanár: Viszlát!

Diák1: Látod, jó, hogy elmondtuk. Nem is mondott baromságokat. Hú, remélem velem ez sosem történik meg.

Diák4: Igen, végül is nem volt olyan béna, mint amire számítottam. Úgy tűnt képből van. Remélem, velem sem fog ilyen történni soha. Az tuti, hogy én senkinek nem fogok képet küldeni.